RETTENS KENDELSE (Fjerde Udvidede Afdeling)
11. september 2001 *

I sag T-270/99,

Polyxeni Tessa og **Andreas Tessas**, Larissa (Grækenland), ved avocat A. Tessas, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgere,

mod

Rådet for Den Europæiske Union ved J. Carbery og D. Zachariou, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

* Processprog: græsk.

støttet af

Den Hellenske Republik ved I. Chalkias og P. Mylonopoulos, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

intervenient,

angående en påstand om annullation af Rådets beslutning af 15. december 1998 vedrørende Den Hellenske Republiks overtagelse af visse landbrugskooperativers og andre landbrugsvirksomheders gæld til Grækenlands Landbrugsbank,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Fjerde Udvidede Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, P. Mengozzi, og dommerne R. García-Valdecasas, V. Tiili, R.M. Moura Ramos og J.D. Cooke,

justitssekretær: H. Jung,

afsagt følgende

Kendelse

Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

1 Andreas Tessas og hans ægtefælle, Polyxeni Tessa, er henholdsvis advokat og indehaver af en tilladelse til at drive et privat institut for erhvervsuddannelser beliggende i Nikaia kommune (Grækenland).

2 I 1994 optog de et mellemfristet lån i Grækenlands Landbrugsbank (herefter »BAG«) til finansiering af udstyr til det nævnte institut.

3 Der kom aldrig gang i driften af instituttet for erhvervsuddannelser, eftersom visse administrative tilladelser manglede, og sagsøgerne kunne ikke opfylde deres forpligtelser over for BAG.

4 Den 27. november 1997 vedtog det græske parlament lov nr. 2538/97. Denne lov, som især omhandler plantebeskyttelsesmidler og veterinærlægemidler, indeholder ligeledes et stort antal bestemmelser vedrørende støtte til græsk landbrug og fiskeri. Disse bestemmelser foreskriver især, at den græske stat afvikler og omlægger de lån, som er optaget hos BAG af et stort antal landbrugskooperativer og andre landbrugsvirksomheder samt af økonomiske aktører, der deltager i

udførelsen af landbrugsinfrastrukturarbejder, hvoraf alle er angivet ved navns nævnelse i 26 lister bilagt lov nr. 2538/97.

5 Ved skrivelse offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af 4. december 1998 (EFT C 376, s. 2) meddelte Kommissionen den græske regering, at den havde besluttet at indlede en formel undersøgelsesprocedure i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 2, første afsnit (nu artikel 88, stk. 2, første afsnit, EF), vedrørende den støtte, som er foreskrevet i lov nr. 2538/97.

6 Ved skrivelse af 5. oktober 1998 anmodede Den Hellenske Republik i henhold til traktatens artikel 93, stk. 2, tredje afsnit, Rådet om at betragte de i lov nr. 2538/97 fastsatte støtteforanstaltninger som forenelige med fællesmarkedet, som undtagelse fra bestemmelserne i EF-traktatens artikel 92 (efter ændring nu artikel 87 EF).

7 Ved beslutning af 15. december 1998 rettet til Den Hellenske Republik imødekom Rådet denne anmodning. Artikel 1 i Rådets beslutning har følgende ordlyd:

»Den støtte, der påregnes ydet ved den græske lov nr. 2538/97 (artikel 14-19 og artikel 21), anses for forenelig med fællesmarkedet inden for rammerne af et samlet maksimumsbeløb, der anslås til 158 762 000 000 drakmer, hvoraf 10 435 000 000 drakmer er forbeholdt afviklingen af gæld, der skyldes katastrofer eller uforudseelige begivenheder, som har ramt landbrugssektoren, 115 448 000 000 drakmer er forbeholdt afviklingen af landbrugskooperativernes gæld og 32 879 000 000 drakmer er forbeholdt afviklingen af den gæld, som visse kooperativer og andre økonomiske aktører, der har deltaget i udførelsen af landbrugsinfrastrukturarbejder, har pådraget sig, med henblik på sanering af

produktionsenhederne og genoprettelse af skaden, da denne gælds fortsatte bestående kunne udgøre en stadigt større hindring for gennemførelsen af programmet for udvikling og tilpasning af landbruget til den nye situation i Europa og på verdensplan.«

8 Ved skrivelser af 24. juni og 13. oktober 1999 har sagsøgerne rettet henvendelser til den græske landbrugsminister og til BAG med henblik på at få visse oplysninger og dokumenter vedrørende den i lov nr. 2538/97 omhandlede støtte.

9 Ved skrivelse registreret i Rådets Generalsekretariat den 15. juni 1999 har sagsøgerne anmodet om at få adgang til visse dokumenter, herunder især Rådets beslutning af 15. juni 1999 og den korrespondance, som er udvekslet mellem Rådet og de græske myndigheder.

10 Ved skrivelse af 12. juli 1999 har Rådets Generalsekretariat imødekommet sagsøgernes anmodning.

11 Ved stævning registreret på Rettens Justitskontor den 3. november 1999 har sagsøgerne anlagt denne sag.

12 I henhold til artikel 114, stk. 1, i Rettens procesreglement har Rådet ved særskilt dokument indleveret til Rettens Justitskontor den 27. januar 2000 fremsat en formalitetsindsigelse. Sagsøgerne har den 10. marts 2000 indgivet deres bemærkninger til formalitetsindsigelsen.

13 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 20. marts 2000 har Den Hellenske Republik anmodet om at måtte intervenere i sagen til støtte for sagsøgtes påstande. Ved kendelse af 12. maj 2000 har formanden for Rettens Fjerde Udvidede Afdeling imødekommet denne anmodning.

Parternes påstande

14 Sagsøgerne har i deres stævning nedlagt følgende påstande:

— Sagen antages til behandling, og sagsøgernes påstand tages til følge.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

15 Sagsøgte har i sin formalitetsindsigelse nedlagt følgende påstande:

— Sagen afvises.

— Sagsøgerne tilpligtes at betale sagens omkostninger.

16 Sagsøgerne har i deres bemærkninger til formalitetsindsigelsen nedlagt følgende påstande:

— Sagen antages til behandling.

— Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

17 Intervenienten, Den Hellenske Republik, har i sit skriftlige indlæg nedlagt påstand om, at sagen afvises.

Formaliteten

18 I henhold til procesreglementets artikel 114, stk. 3, forhandles der mundtligt om en begæring om, at sagen afvises, medmindre Retten bestemmer andet. Retten finder, at den i det foreliggende tilfælde er tilstrækkeligt oplyst ved sagens akter, og at det ikke er nødvendigt at indlede mundtlig forhandling.

19 Sagsøgte har fremsat tre afvisningspåstande. For det første er sagen anlagt i strid med reglerne i artikel 17, stk. 3, i EF-statutten for Domstolen, som ifølge statuttens artikel 46 finder tilsvarende anvendelse på rettergangsmåden ved Retten. For det andet er sagen anlagt for sent, idet stævningen ikke er indgivet inden for den frist på to måneder, som er fastsat i EF-traktatens artikel 173, stk. 5

(efter ændring nu artikel 230, stk. 5, EF). For det tredje er sagsøgerne hverken umiddelbart eller individuelt berørt af den anfægtede beslutning.

20 Den tredje afvisningspåstand bør undersøges først.

Parternes argumenter

21 Ifølge sagsøgte, som støttes af den græske regering, er sagsøgerne ikke umiddelbart eller individuelt berørt af den anfægtede beslutning. I sagen er der intet, som tyder på, at advokat Tessa eller hans hustru, som er indehaver af en tilladelse til at drive et institut for erhvervsuddannelser, beskæftiger sig med landbrug eller er medlemmer af landbrugskooperativer. Rådets beslutning om at anse den støtte, som Den Hellenske Republik har ydet til visse landbrugskooperativer og andre landbrugsvirksomheder, for forenelig med fællesmarkedet berører alene sagsøgerne i deres egenskab af græske statsborgere på samme måde som alle andre græske statsborgere.

22 Selv om sagsøgerne drev erhvervsmæssig virksomhed i konkurrence med erhvervsdrivende, som hævdes at være blevet begunstiget af den omtvistede støtte, vil de desuden under alle omstændigheder ikke kunne anses for at være individuelt og umiddelbart berørt af den anfægtede beslutning. Ifølge den græske regering fremgår det nemlig af fast retspraksis, at den omstændighed alene, at en retsakt kan have indflydelse på konkurrenceforholdene på et bestemt marked, ikke er tilstrækkelig til, at enhver erhvervsdrivende, som på en eller anden måde konkurrerer med adressaten for retsakten, kan anses for umiddelbart og individuelt berørt af denne (Domstolens dom af 10.12.1969, forenede sager 10/68 og 18/68, Eridania m.fl. mod Kommissionen, Sml. 1969, s. 117, org.ref.: Rec. s. 459, præmis 7).

23 Sagsøgerne har anført, at den anfægtede beslutning er en individuel og ikke en generel foranstaltning. De har herved gjort gældende, at modtagerne af den støtte, som i den anfægtede beslutning erklæres for forenelig med fællesmarkedet, ikke er defineret på en generel og abstrakt måde, og at ikke alle støttemodtagere er landbrugere eller landbrugkooperativer. Derimod er de 180 støtteberettigede, som er opført ved navns nævnelse i 26 lister bilagt lov nr. 2538/97, udvalgt af den græske regering i henhold til rent politiske kriterier og udøver meget forskellige erhvervsmæssige aktiviteter.

24 Som følge af sin subjektive natur berører den anfægtede beslutning sagsøgerne umiddelbart og individuelt. Ligesom lov nr. 2538/97 fastsætter den på en selektiv måde et begrænset antal modtagere af den pågældende støtte, idet den udelukker alle andre virksomheder eller økonomiske aktører inden for landbrugssektoren, herunder sagsøgerne, som befinder sig i en tilsvarende situation, eftersom de har optaget et lån hos BAG, og eftersom de ikke har været i stand til at opfylde deres forpligtelser på grund af force majeure.

Rettens bemærkninger

25 Det bemærkes, at den anfægtede beslutning er rettet til Den Hellenske Republik, og at en fysisk eller juridisk person ifølge traktatens artikel 173, stk. 4, kun kan anlægge sag til prøvelse af en beslutning rettet til en anden person, såfremt beslutningen berører ham umiddelbart og individuelt.

26 Hvad angår kravet om at være individuelt berørt, fremgår det af fast retspraksis, at andre personer end dem, der er adressater for en beslutning, kun vil kunne påstå, at de berøres individuelt som omhandlet i traktatens artikel 173, stk. 4, hvis beslutningen rammer dem på grund af visse egenskaber, som er særlige for dem, eller på grund af en faktisk situation, der adskiller dem fra alle andre og

derfor individualiserer dem på lignende måde som adressaten (Domstolens domme af 15.7.1963, sag 25/62, Plaumann mod Kommissionen, Sml. 1954-1964, s. 411, org.ref.: Rec. s. 199, på s. 223, og af 28.1.1986, sag 169/84, Cofaz m.fl. mod Kommissionen, Sml. s. 391, præmis 22, samt Rettens dom af 15.12.1999, forenede sager T-132/96 og T-143/96, Freistaat Sachsen m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 3663, præmis 83).

27 I den foreliggende sag må det konstateres, at disse betingelser ikke er opfyldt. Til støtte for, at sagen bør antages til realitetsbehandling, har sagsøgerne begrænset sig til at gøre gældende, at de driver virksomhed med erhvervsuddannelser i et landbrugsområde og på denne måde bidrager til områdets økonomiske og kulturelle udvikling, samt at de som følge af denne virksomhed har optaget et lån hos BAG, som de ikke har været i stand til at tilbagebetale. Imidlertid er det åbenbart, at disse omstændigheder alene ikke er tilstrækkelige til at individualisere sagsøgerne i forhold til enhver anden af BAG's insolvente debitorer, som driver økonomisk virksomhed i et af Grækenlands landområder, og som ikke er opført på listen over modtagere af den omtvistede støtte.

28 Det følger heraf, at sagsøgerne ikke kan påstå, at de er individuelt berørt af Rådets beslutning, som erklærer denne støtte for forenelig med fællesmarkedet.

29 Følgelig bør sagen afvises, uden at det er nødvendigt at tage stilling til sagsøgtes øvrige afvisningspåstande.

Sagens omkostninger

30 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom.

31 Da sagsøgerne har tabt sagen, og Rådet har nedlagt påstand om, at sagsøgerne tilpligtes at betale sagens omkostninger, bør det pålægges dem at bære deres egne omkostninger og at betale Rådets omkostninger.

32 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 4, bærer Den Hellenske Republik, der er interveneret i sagen til støtte for Rådet, sine egne omkostninger i overensstemmelse med Rådets påstand herom.

Af disse grunde

bestemmer

RETTEN (Fjerde Udvidede Afdeling)

1) **Sagen afvises.**

2) **Sagsøgerne bærer deres egne omkostninger og betaler Rådets omkostninger.**

3) **Den Hellenske Republik bærer sine egne omkostninger.**

Således bestemt i Luxembourg den 11. september 2001.

H. Jung

Justitssekretær

P. Mengozzi

Afdelingsformand